

Gina Mayer

Zaříkávačka
koní
Velký sen

edice
KIOKAN

edice
KLOKAN

Copyright © 2021 Ravensburger Verlag GmbH,
Ravensburg, Germany
Translation © Věra Kloudová, 2023
Copyright © ALPRESS, s. r. o.

Všechna práva vyhrazena.
Žádnou část knihy není dovoleno užít
nebo jakýmkoli způsobem reprodukovat bez písemného
souhlasu držitele práv, s výjimkou krátkých citací
nebo odkazů, které tvoří součást kritického hodnocení.

Z německého originálu
PFERDEFLÜSTERER-MÄDCHEN,
EIN GROSSER TRAUM
vydaného v roce 2021 nakladatelstvím Ravensburger Verlag
GmbH
Postfach 2460, D-88194, Ravensburg
přeložila Věra Kloudová
Ilustrace Florentine Prechtel
Redakční úprava Drahomíra Smutná
Vydalo nakladatelství Alpress, s. r. o., Frýdek-Místek,
v edici Klokan, 2023
shop@alpress.cz
Vydání první

ISBN 978-80-7695-086-3

Ruby udělá chybu

Přestože už byl říjen, ve vzduchu bylo stále cítit léto. Nad bílými útesy příkrého pobřeží váł svěží slaný mořský vánek.

Ruby dychtivě nasála vzduch. To bylo na Cornwallu nejlepší – mohla se tady po celý rok cítit jako na prázdninách.

Přejížděla na kole po prastarém kamenném mostě přes bublající potok a poté se pořádně opřela do pedálů – cesta k ranči Oceán totiž vedla strmě nahoru.

Když Ruby přijela k budovám ranče nahore na skále, téměř nemohla popadnout dech. Kolem dvora stálo několik dřevěných stavení

a starý šedý kamenný dům s hrbolatou doškovou střechou. Vedle budov se nacházely výběhy.

Postavila kolo na dvůr. Patrice Dufresne zrovna vedl ze stájí nějakého nového koně, malého hnědáka s bílou skvrnou na čele.

Ruby měla sice v úmyslu vyběhnout rychle za koňmi na pastvu, ale když uviděla Patrice, okamžitě se zastavila.

Od její první návštěvy na ranči Oceán sice uběhlo jen několik týdnů, ale zdejší nejdůležitější pravidlo chování už jí stačilo přejít do krve – žádné rychlé pohyby nebo hlasité zvuky v přítomnosti nových koní.

Většina zvířat, která na ranč Oceán přišla, měla totiž za sebou těžkou minulost. Patrice a jeho přítelkyně Kelly, majitelé ranče, kupovali koně, kteří na tom nebyli dobře – byli traumatizovaní, nezřídka je jejich předchozí

majitelé zneužívali či je z nějakého důvodu plánovali nechat uspat.

Patrice zvířata nejen zachránil, ale začal s nimi postupně pracovat – s velkou trpělivostí a empatií je učil, jak mohou opět začít důvěřovat lidem. Některá z nich si ponechal, jiná prodal zase dalším zájemcům – ovšem velmi dbal na to, aby se koně dostali do dobrých rukou.

Lidé z městečka Bickerick, kam ranč Oceán spadal, mu říkali *zaříkávač koní*.

Hnědák, kterého Patrice držel za ohlávku, však vůbec nevypadal na to, že by měl nějaké potíže. Třel si hlavu o Patricovu paži tak něžně, jako by se znali už léta.

„Ahoj, Ruby!“ Patrice ji právě zaznamenal. Mladý vousatý muž s dlouhými vlasy, jako vždy svázanými do vysokého uzlu, ji mávnutím přivolał k sobě. „Mohla bys mi pomoci?“ Francouzský přízvuk v jeho angličtině se nedal přeslechnout. Pocházel totiž z francouzské části Kanady.

„Jasně.“ Ruby k němu pomalu došla, srdce jí ovšem bušilo o poznání rychleji. Začala

jezdit v šesti letech a od té doby strávila u koní každou volnou minutu. Až na ranči Oceán si ale uvědomila, že nemá ani tušení, jak se má s koňmi správně komunikovat. O to větší radost teď pociťovala z toho, že Patrice potřebuje její pomoc. „Co mám udělat?“

„Mohla bys na chvíli podržet Marlona? Musím si odskočit domů.“

„Ráda.“ Ruby už k oběma došla. Hnědák stále ještě nedal najevo ani náznak ostychu, naopak si dívku zaujatě měřil krásnýma černýma očima.

„Můžu si tě pohladit?“ zeptala se tiše koně.

„Samozřejmě,“ odpověděl Patrice. „Marlon miluje mazlení.“

Ruby přejela Marlonovi rukou přes sametové čelo, zatímco od Patrice přebírala ohlávku. Marlon si hlazení očividně užíval a stoupl si těsně k Ruby.

„Proč tady vlastně je?“ zeptala se dívka udiveně. Pokud měl Marlon nějaký problém s lidmi, dokázal to velmi dobře skrýt.

„Marlona koupila Kelly. Bude jí pomáhat v práci. Chtěl jsem ho zrovna vzít na pastvu.“ Patrice hladil hnědý valachův krk.

„Takže je to terapeutický kůň?“ Pýcha, kterou Ruby právě pocítila, se okamžitě vytratila.

Patricova přítelkyně Kelly byla jezdecká terapeutka a specializovala se na práci s dětmi. Koně, s nimiž pracovala, aby pomáhala mladým pacientům, byli všichni krotcí jako beránci a výborně vycvičení.

Takže Marlona by mohl držet jakýkoli nekňuba, který o koních neví ani ň. Přesto se Patrice na Ruby raději obezřetně podíval a až pak se vydal směrem k domu.

„Jsem hned zpátky,“ zavolal na ni přes rameno.

„Jasně,“ hlesla Ruby rozmrzele.

Jakmile Patrice otevřel staré těžké dřevěné dveře domu, využil Arthur příležitosti a vyklouzl ven. Velký ovčácký pes chvíli

mžoural do odpoledního sluníčka a teprve pak si všimnul Ruby. Okamžitě začal mávat ocasem a radostně se k ní rozběhl.

I když Arthur mohl kvůli svému statnému tělu a obrovské hlavě působit dost nebezpečně, na Marlonovi nebyla ani teď patrná sebe-menší stopa nervozity. Malý hnědák dokonce zvědavě sklonil hlavu, aby přičichl k Arthurově srsti, zatímco ten se otíral Ruby o nohu.

Dívka nepustila ohlávku, ohnula se a pohladila Arthura po tmavém flekatém hřbetu.

Pes spokojeně zakňučel a svalil se na zem. Obrátil se na záda a zvedl všechny čtyři do vzduchu, aby ho Ruby mohla drbat na bříše.

Tohle rád prováděl i během výcviku na policejního psa, což po několika měsících vyústilo v jeho vyloučení. Takového psa by se zkrátka žádný zločinec nebál.

„Nemůžu se s tebou mazlit,“ vysvětlila mu Ruby. „Musím se starat o Marlona.“ Pohládila koně po hřívě.

Arthur chvíli žalostně kňučel, ale pak se obrátil zpátky na břicho, postavil se a lou-
dal se do stínu před stodolou, kde se několik
slepice a poněkud vypelichaný páv věnovali
zobání brouků a stébel trávy. Uprostřed pta-
čího hejna se pes pohodlně uvelebil a vzápě-
tí usnul.

Ruby se zahleděla směrem k domu. Kde je
Patrice tak dlouho? Nemá moc času, ve čtyři
přijde maminka z práce domů. Mají v plánu
jet k prarodičům, kteří také bydlí v Bickeri-
cku.

Ruby jela na ranč, jakmile jí skončila ško-
la, aby aspoň krátce viděla Fantasy. Obvykle
se s ní odpoledne chodila projít podél pobře-
ží nebo do polí. Někdy na ní Ruby mohla
i jet – ovšem to jenom ve dvoře a pod Patri-
covým dohledem.

Netrpělivě sledovala hodinky. Bude půl
čtvrté, takže jí zbývá jen čtvrt hodinka.

Když znovu vzhlédla, objevila se na rohu
třínohá kočka Cikcak a kulhala přes dvůr.
Stejně jako slepice a vypelichaný páv patřila

ke zvířatům, která Patrice a Kelly zachránili před jistou smrtí.

Další pohled na hodinky. 15:31. Naplánovaný čas s Fantasy se tedy dost smršknul.

„Mohla bych tě na pastvu dovést sama,“ řekla Ruby Marlonovi.

Hnědák ze sebe vyrazil hluboký drnčivý zvuk, jako by snad souhlasil.

Dívka se ještě jednou zahleděla směrem k domu – po Patricovi stále ani stopy. A tak vyrazila. Marlon vedle ní kráčel ochotně a klidně. Pocit nechuti, který Ruby vnímal od té chvíle, co Patrice zmizel, stále zesiloval.

Předtím, než se s maminkou přestěhovaly do Cornwallu, bydlely v Berlíně. Tam se Ruby také naučila jezdit na koni. Byla dennodenně v jízdárně a trénovala skoky a drezuru. Učitelka jezdeckví z ní byla nadšená. Neustále ji ujišťovala, že je její nejlepší začkou. V listopadu se měla Ruby účastnit prvního turnaje.

Tady na ranči Oceán chodila jednou týdně spolu s ostatními začátečníky na round pen, jak se tu říkalo kruhové jízdárně. Nejdřív nějakou dobu vodili koně dokola a až poté mohli do sedla. Dosáhnout mohli nanejvýš volnějšího klusu. Přitom Ruby tolik toužila po tom, aby mohla cválat s Fantasy podél pobřeží nebo skákat přes překážky.

Ale k tomu má několik světelných let daleko, jak vyrozuměla z Patricova postoje. Vždyť jí nesvěřil ani to, aby dovedla terapeutického koně na pastvu.

Procházela s Marlonem kolem stájí. Fantasy a ostatní klisny se pásly na velké pastvině, hřebci a valachové byli na pastvě hned vedle. Na této menší louce, kam Ruby s Marlonem mířila, bylo vždy jen několik zvířat, takže pro nově příchozí koně bylo snazší se začlenit.

Ruby otevřela levačkou branku a dovedla Marlona do výběhu. Potom branku zavřela – ovšem jakmile se otočila, došlo jí, že udělala hroznou chybu.

Rico se splaší

V menším výběhu stáli tři koně. Jedním z nich byla tmavě hnědá Chocolate, pak tu stála Dottie, jejíž světle hnědá srst byla poseta nesčitelným množstvím černých puntíků. A Rico.

Hnědo-bílý strakatý valach plemene paint horse dorazil na ranč Oceán před minulým týdnem. Dosud byl jenom ve stáji – a to z dobrých důvodů. Rico totiž na ostatní koně reagoval nanejvýš nepřátelsky.

Dřívější majitel choval pouze Rica – ten si tudíž úplně odvykl životu ve stádu

a v každém jiném koni viděl ohrožení. Patrice už ho očividně dovedl k tomu, aby přijal Dottie a Chocolate. Jenže byly to klisny.

Marlon byl také valach, nikoli hřebec – což normálně nepředstavovalo žádný problém. Ale Rico se na Marlona díval jako na vetřelce ve svém revíru, to bylo nad slunce jasné.

Ricovy tmavě modré oči se rozšířily natolik, že byl vidět bílý okraj kolem duhovky. Strakatou šíji měl protaženou, nozdry rozšířené. Teď dokonce rozevřel tlamu a odhalil zuby.

Marlon nastražil uši a polekaně ustoupil dozadu, až stál zadníma nohama u branky.

Rico ze sebe vyrazil vzteklé zaržání, načež Dottie s Chocolate se daly okamžitě na úprk. Zatímco obě klisny běžely do bezpečí, Rico se vzepjal.

Pryč odsud! pomyslela si Ruby. Ale rychle! Spěšně se otočila k brance. Zvedla západku a otevřela ji.

Mezitím přešel Rico do útoku. Když cválal k Marlonovi, jeho kopyta duněla jako údery kladivem.